

อด ๗๔๔๐๑/๔๖๙

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ
อำเภอกรุดจับ จังหวัดอุดรธานี ๔๗๔๐

(๔) กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง รายงานผลการฝึกอบรมและศึกษาดูงานนอกสถานที่

เรียน นายอำเภอกรุดจับ

อ้างถึง หนังสือที่ อด ๗๔๔๐๑/๓๗๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการฝึกอบรมและศึกษาดูงานนอกสถานที่

จำนวน ๑ เล่ม

ตามหนังสือที่อ้างถึง องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ ได้จัดโครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากร ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เพื่อให้บุคลากรได้ศึกษาเรียนรู้เทคโนโลยีการปฏิบัติงานตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และวิธีการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน เพื่อนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล สนองตอบต่อความต้องการของประชาชน ในระหว่างวันที่ ๑๐-๑๒ กันยายน ๒๕๖๖ ณ จังหวัดจันทบุรี นั้น

บัดนี้ โครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงานนอกสถานที่ดังกล่าว ได้ดำเนินการไปโดยลุล่วงแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ จึงขอรายงานผลการเข้ารับการฝึกอบรมและศึกษาดูงานให้อำเภอกรุดจับ เพื่อทราบ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมานี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสนั่น พลชา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ

ได้รับคืนหนังสือ
(นายพชร์ ภักประรักษ์)
รับหนังสือที่ปักตรายชื่อ^{.....}
วันที่ ๒๒ ก.ย. ๒๕๖๖

สำนักปลัด

โทร. ๐-๔๗๒๑-๘๖๖๔/๐๘๘-๒๔๑-๖๘๕๔

Email : sangkorsao@gmail.com

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล.....

หัวหน้าสำนัก/ผู้อำนวยการกอง.....

หัวหน้างาน.....

ผู้พิมพ์/ตรวจสอบ.....

องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ
๘๘.๘.๒๕๖๙

รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ
ฝึกอบรมและศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากร
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ อำเภอคุ้งจับ จังหวัดอุดรธานี

งานการเจ้าหน้าที่
สำนักงานปลัด

<http://www.sangkor.co.th>

คํานํา

รายงานผลการดำเนินงานตามโครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากร ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ในระหว่างวันที่ ๑๐-๑๒ กันยายน ๒๕๖๖ ณ จังหวัดจันทบุรี ฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงานตามโครงการ โดยแสดงให้เห็นถึงการดำเนินงาน ผลที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน และข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อองค์กรในภาพรวม เพื่อจัดได้เป็นแนวทางในการจัดทำโครงการในครั้งต่อไป

หวังว่าเอกสารฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่สนใจได้นำไปประยุกต์ใช้ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ และประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นไป

นางเตือนจิต พงษ์พัฒน์

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ รักษาราชการแทน

หัวหน้าสำนักปลัด

**สรุปรายงานโครงการ
โดย นางเตือนจิต พงษ์พิพัฒน์
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
ดำเนินงานโครงการระหว่างวันที่ ๑๐-๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖
ชื่อโครงการ โครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากร
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖
ณ จังหวัดจันทบุรี**

หลักการและเหตุผล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในหลายด้าน และมีภารกิจหลากหลายทั้งการกิจกรรมทางเศรษฐกิจและภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการอื่น การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องอาศัยบุคลากรในฝ่ายต่างๆ เพื่อให้สามารถนำความรู้ความสามารถมาพัฒนาท้องถิ่น และให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานของท้องถิ่น เนื่องจากสังคมในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเกิดสิ่งใหม่หรืออวัตกรรมใหม่อยู่เสมอ ตลอดจนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมทั้งในมิติของท้องถิ่นเอง หรือแม้กระทั่งระดับประเทศ เช่น การเกิดกลุ่มประชาคมอาเซียน เป็นต้น ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ ทั้งภาคส่วนของบุคลากรในองค์กร รวมทั้งผู้นำชุมชนในท้องถิ่น ให้สามารถปรับตัวให้ทันกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับบุคลากรเหล่าน้อยเสมอ ประกอบกับมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง การเลื่อนระดับ การโอนย้าย ปรับเปลี่ยนสายงาน ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายกำลังคน เกิดการเปลี่ยนแปลงในบทบาทหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นในทันกับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

องค์กรบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ อำเภอกรุดจับ จังหวัดอุดรธานี จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มพูนวิสัยทัศน์บุคลากร โดยหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ของผู้บริหาร สมาชิกสภาข้าราชการ พนักงานจ้างและผู้นำชุมชน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ขึ้น เพื่อให้บุคลากรในท้องถิ่นได้ศึกษาเรียนรู้เทคนิคหรือการปฏิบัติงานใหม่ๆ แนวความคิดทฤษฎีใหม่ๆ ที่จะสามารถนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของตน อันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น รวมถึงการบริการประชาชนให้เกิดความพึงพอใจอย่างสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อพัฒนาศักยภาพและเพิ่มพูนวิสัยทัศน์บุคลากรที่เข้าร่วมอบรม ให้มีกระบวนการทัศน์วัฒนธรรม และค่านิยมในการปฏิบัติงานที่มุ่งเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาระบบราชการในการให้บริการประชาชน โดยยึดหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๒.๒ เพื่อเพิ่ม...

๒.๒ เพื่อเพิ่มความรู้ ประสบการณ์ และแนวความคิดของบุคลากรในการบริหารจัดการองค์กรให้เหมาะสมทันเหตุการณ์ในสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปของชุมชน

๒.๓ แก้ไขปัญหาระบบคุณธรรมในราชการในเชิงลึกและให้มีผลในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง

๒.๔ สร้างเครือข่ายประสานความสัมพันธ์กับองค์กรอื่น เป็นการเชื่อมสัมพันธ์ไม่ตรีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ แนวคิดและวิธีการปฏิบัติงาน

๒.๕ เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่บุคลากรของห้องคืนสร้างภูมิคุ้มกันด้านจิตใจเพื่อให้มีพฤติกรรมในเชิงสร้างสรรค์ มีจิตสำนึกในการกระทำความดีรักจักการเสียสละและมุ่งปฏิบัติงานเพื่อบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เป้าหมาย

คณะกรรมการ สมາชิกสภาพห้องคืน พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานครุองค์การบริหารส่วนตำบล (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) พนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานจ้างทั่วไป ตัวแทนภาคประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ จำนวน ๕๐ คน ดังนี้

๑. ผู้บริหารห้องคืน	จำนวน	๔	คน
๒. สมາชิกสภาพองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	๙	คน
๓. พนักงานส่วนตำบล	จำนวน	๑๕	คน
๔. พนักงานครุองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน	๗	คน
๕. พนักงานจ้าง	จำนวน	๑๐	คน
๖. ผู้สั่งเกตการณ์(ผู้ใหญ่บ้าน/อสม.)	จำนวน	๙	คน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน	<u>๕๐</u>	คน

วิธีดำเนินการ

๑. อบรมภาควิชาการ ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ การรับฟังบรรยายจากวิทยากรที่มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาห้องคืน การระดมสมอง การร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดจนการเตรียมความพร้อมก่อนการเดินทางไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ และการซักถามปัญหาต่างๆ จากผู้มีความรู้และประสบการณ์

๒. ศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้นอกสถานที่ ณ จังหวัดจันทบุรี

- ศึกษาดูงาน การบริหารจัดการขยายและสิ่งแวดล้อม ณ เทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมืองจังหวัดจันทบุรี

- ศึกษาดูงานการน้อมนำปรัชญาพ่อเพียงมาประยุกต์ใช้ด้วยหลักการ “อัตลักษณ์ห้องที่ นำวิถีท่องเที่ยวชุมชน เพื่อสร้างรายได้รายภูมิแบบบูรณาการ ณ บ้านปากน้ำเวฬุ อำเภอชลุง จังหวัดจันทบุรี

๓. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยใช้กระบวนการ Organization Development (OD) ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน ดังนี้

วิธีการประเมินผล

๑. ผลผลิต : บุคลากร ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับการเพิ่มพูนความรู้ พัฒนาทักษะ ความสามารถ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน มีความรู้ มีความเข้าใจสามารถดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ผลลัพธ์ : บุคลากรผู้เข้ารับการฝึกอบรม ที่เข้ารับการอบรมร้อยละ ๕๐ มีความรู้ ความเข้าใจสามารถนำองค์ความรู้ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อเป็น การลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และเพิ่มรายได้ให้กับตนเอง รวมทั้งถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับมาให้ประชาชน ในท้องถิ่นได้นำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ในชีวิต

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. บุคลากรที่เข้าร่วมอบรม มีวิสัยทัศน์และความรู้เกี่ยวกับสังคมภายนอกรอบๆ ตัว ส่งผลให้ การบริหารงานองค์กร บทบาทหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดความก้าวหน้าและประโยชน์สูงสุดต่อ ส่วนรวม

๒. บุคลากรที่เข้าร่วมอบรม เกิดประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆ ในแบบสากลและนำ ประสบการณ์ ความรู้ที่ได้มาถ่ายทอดแก่คนในชุมชน สังคม เกิดความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงเพื่อก้าวสู่เวที ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ต่อไป

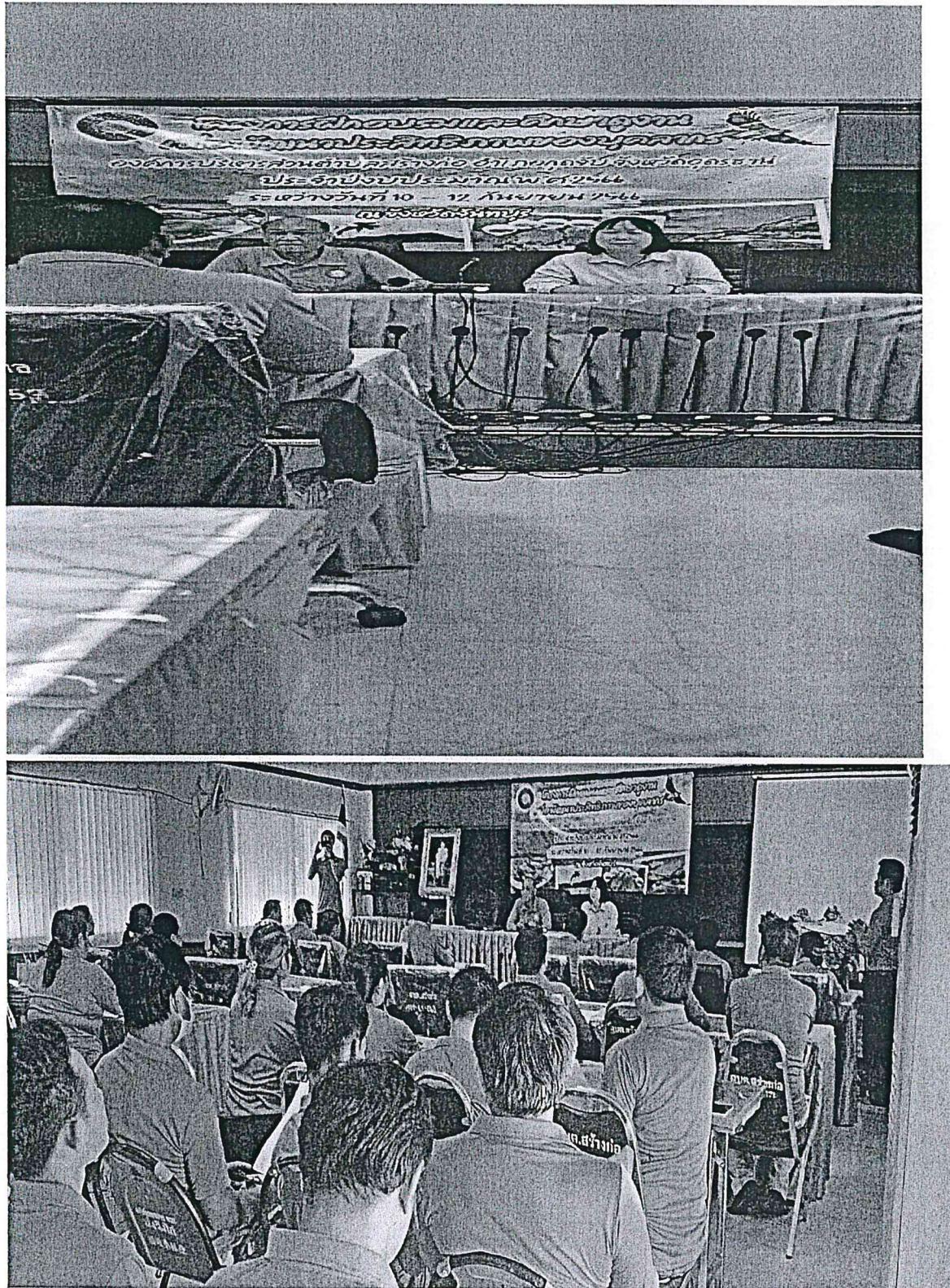
๓. เกิดวิสัยทัศน์นำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ในทุกด้านมาพัฒนาท้องถิ่น

๔. มีเครือข่ายเกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น มีการเชื่อมสัมพันธ์ไม่ตรึง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ แนวคิดและวิธีการปฏิบัติงาน

๕. บุคลากรที่เข้าร่วmobรม มีจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรม สามารถนำความรู้ที่ได้รับ มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักปรัชญาความพอเพียง

สรุปผลการศึกษาดูงานและข้อเสนอแนะ

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๖ อบรม ณ ห้องประชุมสภากองค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ โดยนางสาวสุภาภรณ์ ไชยประสานสินธุ ห้องคืนอำเภอกรุงจับ กล่าวเปิดการอบรม โดยให้แนวทาง และหลักการในการเดินทางเข้ารับการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน

๑. หัวข้อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล/บทบาทและการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชน OTOP นวัตวิถี (โดยนายสรศักดิ์ คีรีสุวรรณกุล ข้าราชการเกษียณ อดีตปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ) วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๐๘.๔๐-๑๒.๐๐ น.

หลักธรรมาภิบาล จัดเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารงานและการปกครองในปัจจุบัน เพราะโลกปัจจุบัน ได้หันมาให้ความสำคัญกับเรื่องของโลกาภิวัตน์และธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดีมากขึ้น แทนการสนใจเรื่องของการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมือนเดิม เพราะกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจ มีความสำคัญของระบบถึงการติดต่อสื่อสาร การดำเนินกิจกรรมในที่หนึ่งมีผลกระทบยังอีกที่หนึ่ง การพัฒนาเรื่องของการเมืองการปกครองได้มีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนามากขึ้น หากจะให้ประเทศชาติ สังคมและชุมชนมีการพัฒนาและเติบโตอย่างยั่งยืน การมุ่งผลทางธุรกิจหรือการปฏิบัติราชการ ต่างๆโดยไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องของสังคม ประชาชน และสิ่งแวดล้อมจึงเป็นไปไม่ได้อีกแล้ว การมีการบริหารจัดการที่ดี จึงเข้ามาเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและเริ่มมีการนำไปปฏิบัติกันมากขึ้น

หลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดี เป็นเรื่องที่สำคัญโดยเฉพาะข้าราชการ เพื่อให้การดำเนินงาน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตั้งมั่นอยู่ในการบริหารจัดการที่เที่ยงธรรม สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้มีจิตสำนึกในการทำงาน มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้กระทำ พร้อมตอบคำถามหรือตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและพร้อมรับผิดชอบ มีศีลธรรม จริยธรรมในการทำงาน การคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการรับรู้ ตัดสินใจ ดำเนินการและประเมินผล ตลอดจนร่วมรับผลจากการตัดสินใจร่วมกัน มีการส่งเสริมสถานภาพหญิงและชายให้มีความเท่าเทียมกัน ให้ความสำคัญกับกลุ่มต่างๆรวมทั้งผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนการสร้างความเท่าเทียมกันทางสังคมในการรับโอกาสต่างๆ ที่ประชาชนพึงจะได้รับจากภาครัฐ ธรรมาภิบาล เป็นทั้งหลักการ กระบวนการและเป็นเป้าหมายไปในตัว การมีธรรมาภิบาลอาจนำไปสู่การมีประชาธิปไตย ที่สมบูรณ์ได้ในที่สุด การมีประชาธิปไตยก็นำไปสู่การมีผลทางสังคม คือมีการพัฒนาประเทศชาติ สังคม ชุมชน ไปในทางที่สร้างความสงบสุขอย่างต่อเนื่อง จนนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต่างๆที่จะเกิดขึ้นในสังคม

โดยมีหัวข้อการปฏิบัติในหลักธรรมาธิบาล ๖ หัวข้อใหญ่ๆคือ

๑. หลักนิติธรรม	๒. หลักคุณธรรม
๓. หลักความโปร่งใส	๔. หลักการมีส่วนร่วม
๕. หลักสำนึกรับผิดชอบ	๖. หลักความคุ้มค่า

ทำอย่างไรหลักธรรมาภิบาลถึงจะมีความยั่งยืน ต้องมีหลายปัจจัยที่นอกเหนือจากความตระหนักรู้ของบุคลากรในหน่วยงานและผู้บริหาร มีความต่อเนื่อง ความยั่งยืนของการมีประชาธิปไตยและความมั่นคงของประเทศ เพราะความเป็นเพ็จการย่อมไม่อาจมีเสรีภาพของประชาชนและขององค์กรในการบริหารจัดการที่ดี

๑.๒. แนวทางการพัฒนาตามแนวทางพระราชดำริ และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พระราชดำริว่าด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ ๙ มีอยู่ว่า ต้องสร้างพื้นฐานคือความพอเพียง กองทุน พอกิน พอกใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ เมื่อได้มาตรฐานความมั่นคงพร้อมพอกควร และปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญ และฐานะทางเศรษฐกิจขึ้นที่สูงขึ้นไปโดยลำดับ

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวคิดที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นทางสายกลาง และความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ที่สำคัญจะต้องมี สติ ปัญญา และความเพียร จึงจะนำความสุขในการดำรงชีวิตให้อย่างแท้จริง เพราะเมื่อพื้นฐานมีพอกินพอกใช้ มีความมั่นคงแล้ว จึงค่อยสร้างความเจริญและฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น

ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วยคุณสมบัติดังนี้ คือ

๑. ความพอประมาณ พอดีไม่มากไม่น้อยเกินไป ไม่เบี่ยดเบี้ยนตนเองและผู้อื่น
  ๒. ความมีเหตุมีผล พิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง คำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำ
  ๓. ภูมิคุ้มกัน การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น (ตั้งรับได้)
- โดยมีเงื่อนไขของการตัดสินใจและดำเนินการกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียง ๒ ประการ คือ
๑. เงื่อนไขความรู้ ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติ
  ๒. เงื่อนไขคุณธรรม มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

การดำเนินการหรือการพัฒนานั้น ต้องคำนึงถึงสภาพสังคม ภูมิสังคมในแต่ละห้องที่ไม่เหมือนกัน แต่ก็สามารถนำมาปรับใช้ได้ เช่น พื้นที่อบท.สร้างก่อ เป็นแหล่งเกษตรกรรมเป็นหลัก ทำอย่างไร จึงจะสามารถพัฒนาหรือมีโครงการช่วยเหลือประชาชนในห้องที่ให้สามารถพัฒนาและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรได้ การลดรายจ่าย เช่น ใช้ปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยกอกแห้งปุ๋ยเคลือบ จัดให้มีโครงการส่งเสริมและให้ความรู้ ในการประหยัดและออม ลดอย่างมุขต่างๆ จัดให้มีการทำบัญชีครัวเรือนจะได้ทราบถึงรายรับรายจ่าย ของครอบครัว โดยยึดความประหยัด ตัดทอนค่าใช้จ่ายในทุกที่้าน ลดลงความฟุ่มเฟือยในการใช้ชีวิต ยึดถือการประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์สุจริต และเลิกการแก่งแย่งผลประโยชน์และแข่งขันกัน ในทางการค้าแบบต่อสู้กันอย่าง รุนแรง ไม่หยุดนิ่งที่จะหาทางให้ชีวิตหลุดพ้นความทุกข์ยาก ด้วยการขวนขวย ให้ความรู้ให้มีรายได้เพิ่มพูนขึ้น จนถึงขั้นพอกเพียงเป็นเป้าหมายสำคัญ ปฏิบัติตนในแนวทางที่ดี ลดลงสิ่งชั่ว ประพฤติดตามหลักศาสนา เป็นต้น

๒. บทบาทและการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการผู้บริหารสมาชิกสภา พนักงานส่วนท้องถิ่นและผู้นำองค์กรต่างๆ กับการพัฒนาชุมชน/การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน OTOP นวัตวิถี

การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในชุมชน สังคม ถือเป็นหลักสำคัญที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในสังคมประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญไทยมีเจตนารณรงค์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างชัดเจน รวมถึงการปฏิรูปการบริหารงานภาครัฐภายใต้แนวความคิดการบริหารภาครัฐแบบมีส่วนร่วม และแนวคิดตามหลักธรรมาภิบาล โดยเฉพาะท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเป็นหัวใจสำคัญที่จะขาดไม่ได้ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นต้องเป็นตัวแทนของประชาชนซึ่งมาจากการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านการเลือกตั้ง นอกจากนั้น ยังกำหนดและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงาน และตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุด แก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว สร้างความโปร่งใส รวมทั้งเป็นวิธีการที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ความเป็นเจ้าของชุมชน และเสริมสร้างประชาธิปไตยในท้องถิ่นด้วยดังนั้น การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องมุ่งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ การเกิดขึ้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือเป็นรากฐานของการพัฒนาประชาธิปไตยนั่นเอง ยกตัวอย่างเช่น

๑. การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง และถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น
๒. การเปิดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิเช่น ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร การรายงานผลการดำเนินงานขององค์กร
๓. การให้สิทธิประชาชนสามารถเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ (จากการประชุม)
๔. การให้สิทธิประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนการดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน รวมทั้งการลงประชามติท้องถิ่น

ดังนั้น คณะกรรมการผู้บริหาร สมาชิกสภา ผู้นำองค์กรต่างๆ จะต้องบูรณาการร่วมกันในการทำงาน และจะทำอย่างไรให้การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความหมายจริงในทางปฏิบัติ หรือพูดง่ายๆ คือทำอย่างไรให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนอย่างจริงใจและมีคุณภาพ โดยผู้บริหารไม่ได้มอบว่าการเปิดให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นก็พอ แต่ไม่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หรือมองว่าประชาชนมักเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนโดยละเอียดประโยชน์ส่วนรวม ส่วนประชาชนก็มักมีความรู้สึกว่าภาครัฐ ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภา ผู้นำองค์กรต่างๆ ไม่จริงใจในการเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นเพียงพิธีกรรมทางระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับเท่านั้น ใช้ประโยชน์จริงไม่ได้ ดังนั้นความยากของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงยังถูกจำกัดด้วยระยะเวลา งบประมาณ ทรัพยากรที่มี ดังนั้น ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภา ผู้นำองค์กรในชุมชน จะต้องมีความจริงใจ โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อการมีส่วนร่วมของภาคสังคมภาคประชาชน ในการขับเคลื่อนการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างจริงใจ มีความเป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อให้การดำเนินการสร้างความร่วมมือสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาชุมชนได้

ส่วนการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน OTOP นวัตวิถีนั้น อบต.สร้างก่อ ก็จำเป็นต้องดำเนินการควบคู่กันไป โดยหากเด่นของชุมชนที่มีและส่งเสริม หาตลาดให้กับเกษตรกร เช่น การจัดงาน การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ซึ่งอาจจะยังไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร เพราะทำแล้วไม่สามารถหาตลาดหรือแหล่งรับซื้อสินค้าให้ชาวบ้านได้ คงต้องพยายามกันต่อไป

วิทยากรผู้บรรยายหัวข้อ “บทบาทและการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการพัฒนาชุมชน
พนักงานส่วนท้องถิ่นและผู้นำองค์กรต่างๆในการพัฒนาชุมชน”

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๓๐-๑๒.๐๐ น.

(โดยนายสรศักดิ์ คีรีสุวรรณกุล)

๓. หัวข้อบทบาทอำนาจหน้าที่ของอปท. ต่อการพัฒนาชุมชนและสังคม

(โดยนายดำรงค์กิตติ์ ทรงอาจ ข้าราชการเกษตรอาชีวศึกษา อดีตนักวิชาการเกษตรอำเภอกรุงจับ)

บทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการพัฒนาชุมชนและสังคมโดยมีการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการร่วมคิด ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมสร้างร่วมจัดทำ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในเขตพื้นที่ขององค์กร ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน การพัฒนาจะเสริจสมบูรณ์ได้จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชนให้เกิดความตระหนักรู้ในการเข้ามา มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและเข้าใจแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง โดยเน้นให้คนเป็นศูนย์กลาง ของการพัฒนาในทุกกลุ่มทุกวัยของ ประชากร การเน้นการส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน (เด็กปฐมวัย) การพัฒนาเยาวชนให้พร้อมที่จะเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ โดยยึดกรอบแนวทางในการจัดระเบียบ การศึกษา ส่วนด้านการพัฒนาอาชีพนั้นจะเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจพัฒนาในท้องถิ่น การดำเนินงานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

หลักการพัฒนาองค์กรของท้องถิ่น จะเน้นการพัฒนาตามวิถีชีวิต อำนวยหน้าที่ในการเข้าไปดำเนินการ แก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อย โอกาส แล้วนำมาสรุปภาพรวมกำหนดวิธีการดำเนินการตามภารกิจให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาตำบล นโยบายของภาครัฐ นโยบาย ของผู้บริหารท้องถิ่น โดยกำหนดภารกิจหลักและการกิจกรรมได้ดังนี้ คือ

- ๑.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จัดให้มีถนนหนทาง สาธารณูปโภค สาธารณูปการให้เพียงพอ
  - ๒.ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การลงเรื่องที่ผู้ด้อยโอกาส การป้องกันและระงับภัยและ โรคติดต่อ
  - ๓.ด้านการจัดระบบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน
  - ๔.ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พัฒนาระบบและ การท่องเที่ยว การฝึกอาชีพ
  - ๕.ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - ๖.ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
  - ๗.ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการและท้องถิ่น

การกิจหลัก ได้แก่ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหาร ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมในครัวเรือนและเศรษฐกิจชุมชน การป้องกันและแก้ไขปัญหาฯ เสพติดในชุมชน การพัฒนาและสงเคราะห์ เด็ก สตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมการเกษตร การพัฒนาส่งเสริมสุขภาพ และการสาธารณสุข

การกิจรอง ได้แก่ การพื้นฟูวัฒนธรรมและการส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น การสนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน การส่งเสริมการเกษตร ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ เป็นต้น

ดังนั้น ถ้าห้องถีนเข้มแข็ง ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ ประชาชนภาคสังคมมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ย่อมทำให้ชุมชนนั้นเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

วิทยากรผู้บรรยายหัวข้อ “บทบาทและการมีส่วนร่วมของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา
พนักงานส่วนท้องถิ่นและผู้นำองค์กรต่างๆในการพัฒนาชุมชน”

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๓๐ น.

(โดยนายดำรงศักดิ์ ทรงอาจ ข้าราชการบำนาญ อธิเด่นกิษาการเกษตรอำเภอภูดีจับ)

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๖.๓๐-๑๖.๒๐ น.

โดยนายไฟบูลย์ ศรีพิมพ์สอ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ่อทอง
ผู้ร่วมสังเกตการณ์ ให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพการปฏิบัติดนในระหว่างการเดินทาง

องค์กรที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องประกอบไปด้วยหลายส่วน ทั้งทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ไปจนถึงระบบการบริหารองค์กรที่ยอดเยี่ยม ซึ่งเคล็ดลับที่จะทำให้การพัฒนาองค์กรประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีนั้นมีดังนี้

๑. การได้ผู้นำที่ดี

ผู้นำที่ดีจะนำองค์กรให้ไปสู่ความสำเร็จได้ และผู้นำที่ดีควรจะต้องกำหนดทิศทางขององค์กรตลอดจนรู้วิธีการขับเคลื่อนองค์กรให้ไปในทางที่เหมาะสมที่สุดได้ เช่นกัน การท่องครัวได้ผู้นำที่ดีนั้นเสมอมา มีขัยไปกว่าครึ่ง เพราะผู้นำที่ดีจะมีเคล็ดลับในการบริหารงานบุคคลที่ยอดเยี่ยมนอกเหนือจากการบริหารงานด้วยเช่นกัน เพราะพื้นเพื่อสำคัญขององค์กรนั้นก็คือบุคลากรทุกคนนั่นเอง ผู้นำที่ดีจะเข้าใจการประสานงานตลอดจนแนะนำวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด รวมไปถึงสามารถช่วยแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนั้นเป็นหนึ่งในเคล็ดลับที่ทำให้องค์กรพัฒนาและประสบความสำเร็จ

๒. การได้ผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ

เมื่อมีผู้นำที่ดี ก็ต้องมีผู้ตามที่มีประสิทธิภาพ จึงจะเป็นส่วนผสมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาได้อย่างยอดเยี่ยม ผู้ตามที่ดีจะรู้ว่าควรนำเสนอแนวทางการบริหารของผู้นำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไร เมื่อเกิดปัญหาควรจะช่วยแก้อย่างไร หรือควรปฏิบัติตามอย่างไรให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ในขณะเดียวกันก็ควรมีไหวพริบที่ดี เสนอแนะในสิ่งที่เป็นประโยชน์ แก้ปัญหาได้อย่างฉับไว ตลอดจนเป็นตัวสนับสนุนที่ดีอีกด้วย หากแม่ทัพได้ทหารในกองที่ไร้ประสิทธิภาพ ก็ยากที่กองทัพจะรบชนะด้วยแม่ทัพเพียงคนเดียว องค์กรก็เช่นกัน การที่บุคลากรทุกคนแข็งแกร่งตั้งแต่หัวหน้าไปจนถึงลูกน้อง ก็เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้องค์กรพัฒนาได้อย่างมีศักยภาพและประสบผลสำเร็จ

๓. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

การพัฒนาองค์กรที่มีประสิทธิภาพนั้นคือการที่ทุกคนต้องร่วมขับเคลื่อนองค์กรร่วมกัน การที่สามารถทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมได้จะทำให้ทุกคนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรและร่วมผลักดันองค์กรให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความเต็มใจ เมื่อทุกคนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรแล้วทุกคนจะให้ความร่วมมือกันอย่างเต็มที่ ช่วยเหลือกันอย่างไม่เกรงใจ หรือกล่าวโหงกัน ที่สำคัญทุกคนควรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานขององค์กร กำหนดทิศทาง และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น การได้รับพลังจากทุกคนร่วมกันนั้นจะทำให้องค์กรก้าวไปข้างหน้าอย่างแข็งแกร่งอีกด้วย และการร่วมมือกันนั้นเป็นปัจจัยแห่งความสามัคคี ซึ่งนี้คือหนึ่งสิ่งสำคัญของการทำงานร่วมกันในองค์กร

๔. มีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

การสื่อสารถึงแม้จะดูเป็นเรื่องเล็กน้อยแต่นั่นคือสิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของการทำงานไม่ว่าจะอยู่ส่วนไหนขององค์กรก็ตาม การสื่อสารกันอย่างถูกต้อง ชัดเจน และทำความเข้าใจได้ง่าย จะทำให้ทุกคนมองเห็นภาพตลอดจนทิศทางที่จะมุ่งตรงไปด้วยกัน และร่วมจับมือกันเดินไปอย่างมีพลัง ในขณะที่องค์กรไหนมีการสื่อสารที่ผิดพลาด หรือมีการสื่อสารกันที่ไม่มีประสิทธิภาพ ก็อาจทำให้ทุกคนเข้าใจสารไม่ตรงกันได้ นำไปปฏิบัติผิดก็ย่อมก่อให้เกิดผลเสียต่องค์กรได้เช่นกัน หรือการสื่อสารที่ไม่สัมฤทธิ์ผลก็ทำให้บุคลากรขาดความเข้าใจ หรือไม่ยินดีที่จะร่วมมือขับเคลื่อนองค์กร นั่นก็ย่อมทำให้องค์กรก้าวไปข้างหน้าอย่างมีปัญหา และเกิดความล้มเหลวในที่สุด

๕. การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน

เมื่อเราทำงานไปเรื่อยๆ ย่อมเกิดความเบื่อหน่ายและห้อได้ สิ่งหนึ่งที่จะช่วยพลิกสถานการณ์ทุกอย่างให้ดีขึ้นได้ ก็คือแรงจูงใจที่ดีในการทำงานนั่นเอง แรงจูงใจไม่ได้หมายถึงเรื่องของเงินหรือสวัสดิการณ์เสมอไป แต่ยังรวมถึง การให้กำลังใจ คำชม รางวัล ตลอดจนสร้างแรงจูงใจในรูปแบบอื่นๆ ด้วย การสร้างแรงจูงใจที่ดีจะเป็นเสมือนน้ำหล่อเลี้ยงให้เรามีชีวิตชีวานำมาได้ หรือเป็นแรงฮีดให้เรามุ่งมั่นบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างยอดเยี่ยม

๖. การประเมินผล

องค์กรที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่มักมีการประเมินผลการทำงานเสมอ และรู้จักนำผลการประเมินมาปรับใช้ ให้เกิดประโยชน์ การประเมินผลจะทำให้เรารู้ว่าสิ่งที่เราทำอยู่นั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ หากน้อย ให้เพิ่มเติมเข้าไปอีก ตลอดจนศักยภาพของบุคลากรที่ทำงานเป็นอย่างไร เป็นต้น เมื่อนำการประเมินผลในส่วนต่างๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ก็จะเกิดการพัฒนาขึ้นไป หากเราไม่รู้จักประเมินผลเลย เราจะไม่รู้เลยว่าจุดที่องค์กรยืนอยู่นั้นประสบความสำเร็จหรือยังไงเพียงไร การประเมินผลจึงเป็นส่วนสำคัญหนึ่งที่จะใช้เป็นบรรทัดฐานในการวัดมาตรฐานตลอดจนช่วยพัฒนาองค์กรให้ก้าวหน้าขึ้นไปได้

๗. การฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพ

การฝึกอบรมคือกระบวนการที่สำคัญของการพัฒนาบุคลากรในองค์กรให้มีความรู้ความสามารถตอบโจทย์ นั่นคือการพัฒนาศักยภาพให้ดีขึ้น แนะนำว่ามันเป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำให้องค์กรเกิดการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย นั่นเอง การที่เรามุ่งจะพัฒนาองค์กรให้ดีขึ้นนั้นก็ควรใส่ใจในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้วยการฝึกอบรมต่างๆ ทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้พนักงานรักที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

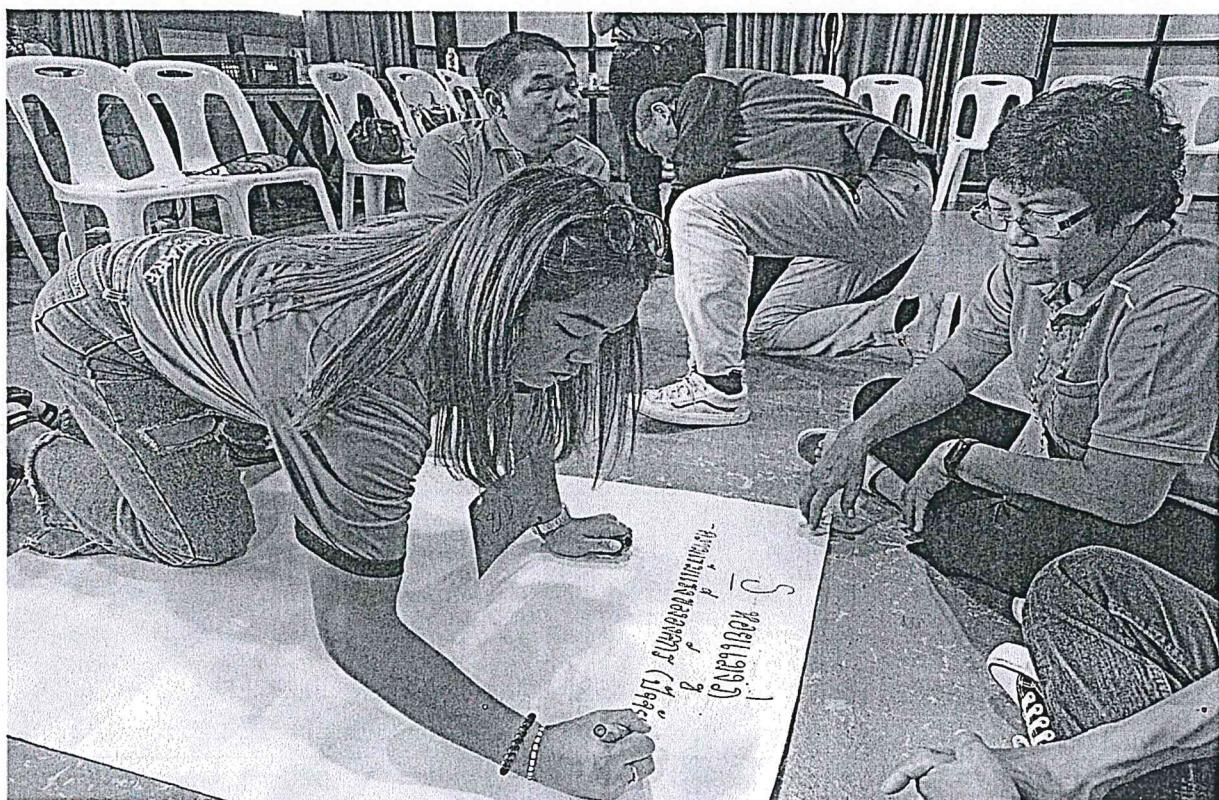
บทสรุป องค์กรที่ไม่หยุดพัฒนาและรักที่จะก้าวไปข้างหน้าอยู่เสมอ มักเป็นองค์กรที่ประสบความสำเร็จอย่างงดงามอยู่เสมอเช่นกัน และในองค์กรเหล่านี้ก็มักจะเต็มไปด้วยบุคลากรที่มีศักยภาพ มุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาอีกด้วย การที่ทั้งบุคลากรและองค์กรมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาร่วมกันนั้นเป็นเสมือนพลังสำคัญที่จะขับเคลื่อนองค์กรไปข้างหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ และมีส่วนผลักดันให้องค์กรก้าวขึ้นสู่ความสำเร็จอย่างรวดเร็ว และแข็งแกร่งได้ ดังนั้นจึงไม่ควรหยุดพัฒนาองค์กร และที่สำคัญองค์กรก็ควรที่จะส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของพนักงานของตนอยู่เสมอ เพราะการพัฒนาองค์กรนั้นควรทำความคุ้นเคยกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์, ระบบบริหาร, ระบบการทำงาน, ไปจนถึงบุคลากร จึงจะเป็นการพัฒนาที่สมบูรณ์แบบที่สุด

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

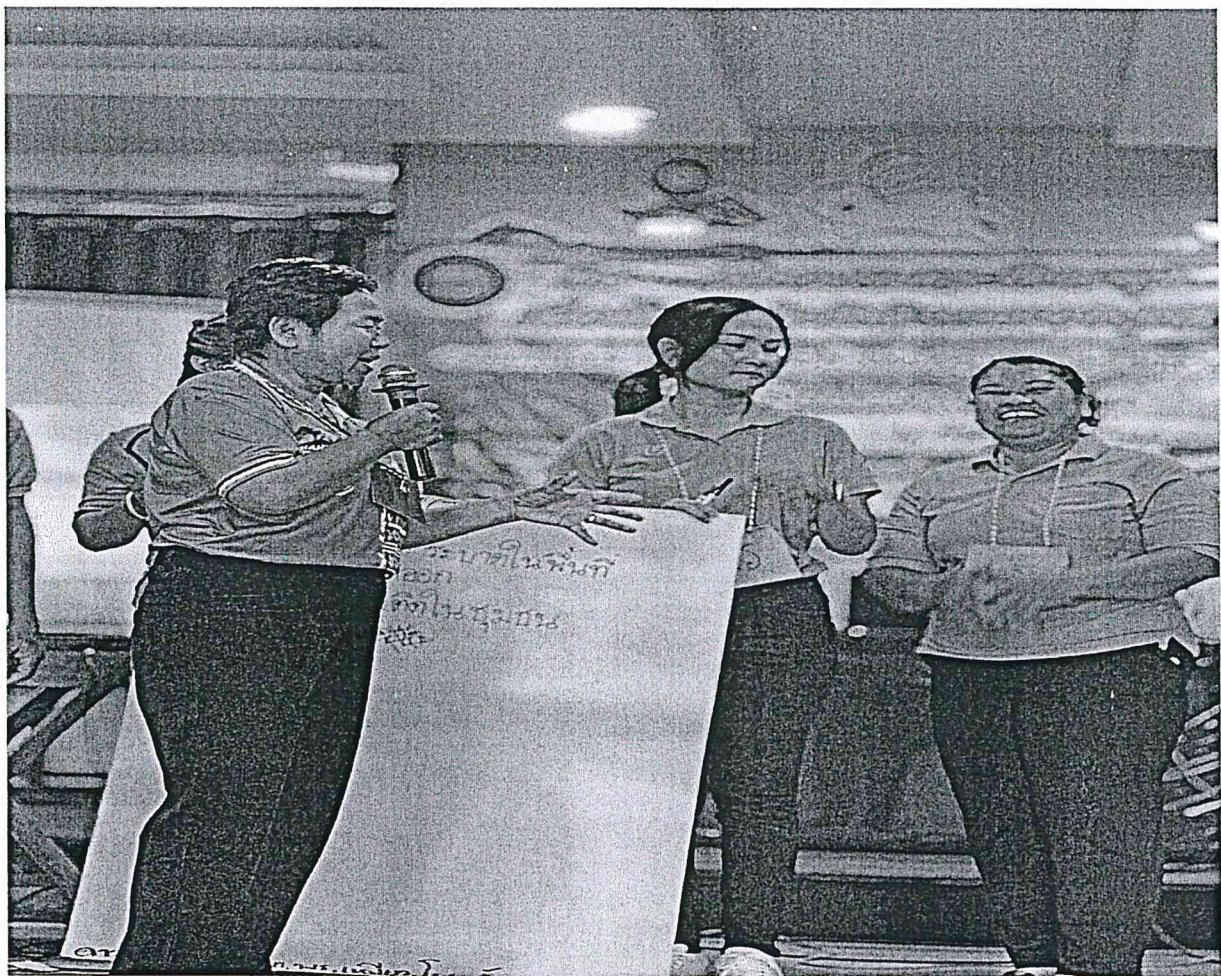
ขั้นตอนที่ ๑ การเปิดใจ คือ การใช้กิจกรรมกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้นำเข้าสู่ประเด็นสำคัญที่ต้องการจะปรับเปลี่ยน เปรียบเสมือนการละลายน้ำแข็งให้เป็นน้ำ (ละลายพฤติกรรม) ในขั้นตอนนี้จะต้องทำให้บุคลากรรู้สึกสนุกสนาน ผ่อนคลาย ไม่กดดันหรือรู้สึกว่าตัวกำลังเผชิญกับความเสี่ยง หรือการเปลี่ยนแปลง เปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทิศทางการบริการและการปฏิบัติงานที่ทุกคนควรจะปรับเปลี่ยน

ขั้นตอนที่ ๒ การปรับปรุง คือ การส่งเสริมให้บุคลากรได้เรียนรู้พฤติกรรมและแนวทางใหม่ ตามที่องค์กรกำหนดอย่างถูกต้อง โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่สนุกสนานผ่อนคลาย และเปลี่ยนเรียนรู้กันแบบเพลินๆ Play and Learn เช่น การบรรยาย (Lecture) การทำกิจกรรมกลุ่ม (Group Activity) การฝึกปฏิบัติ (Workshop) เป็นต้น

ขั้นตอนที่ ๓ การเปลี่ยนแปลง คือ การให้บุคลากรได้สรุปกระบวนการเรียนรู้สู่สถานการณ์จริง (Processing Ideas) ระดมความคิดสรุปประเด็นที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมต่างๆเพื่อให้เข้าเหล่านี้มีความเชื่อมั่น ยอมรับและมีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมของครุภัณฑ์ผู้บริหารคาดหวัง พร้อมกับเข้มโถงแนวทางการนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยมีวิทยากรให้คำแนะนำและมีผู้บริหารรับฟังเพื่อให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน บ้านปากน้ำเวสุ อำเภอชลุง
จังหวัดจันทบุรี ศึกษาดูงาน การน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ด้วยหลักการ
“อัตลักษณ์ท้องที่ นำวิถีท่องเที่ยวชุมชน เพื่อสร้างรายได้รายภูมิภาค”

ชุมชนบ้านปากน้ำเวสุหรือ “หมู่บ้านไร้แผ่นดิน” มีบริบทเชิงพื้นที่ของ ตั้งอยู่ในตำบลบางซัน อำเภอชลุง จังหวัดจันทบุรี ซึ่งนับเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติ โดยลักษณะทางกายภาพ ของพื้นที่จะ ประกอบไปด้วย ป่าชายเลน แม่น้ำ และทะเล ในอดีตหมู่บ้านแห่งนี้มีชาวจีนอพยพมาตั้งถิ่นฐาน อยู่เป็นเวลากว่า ๑๕๐ ปี ทำให้ชุมชนมีเอกลักษณ์ทางด้านความเชื่อความศรัทธา ภูมิปัญญาและ ประเพณี อัน เกิดจากการผสมผสานของวัฒนธรรมทั้งทางฝั่งจีนและฝั่งไทย ด้วยพื้นที่ที่พรั่งพร้อมไปด้วย ทรัพยากรธรรมชาติ และรากเหง้าวัฒนธรรมประเพณีที่ คงเสน่ห์มาอย่างยาวนาน ส่งผลให้วิถีชีวิตและ การประกอบอาชีพของ ชาวบ้านในชุมชนสอดคล้องกับลักษณะทางกายภาพในบริเวณปากแม่น้ำเวสุมาทุกยุค ทุกสมัย ตั้งแต่ยุคเริ่มแรก ที่เป็นยุคของการท าส้มปท่านป่าไม้ หมู่บ้านแห่งนี้มีบทบาทเป็นโรงพักไม้โถงกางก่อน ถูกส่งไปขายที่บางกอก จึงถูกขนานนามว่า “บ้านโรงไม้” ถัดมาเป็นยุคที่ชาวบ้านหาเลี้ยงชีพโดยการประยุกต์ มรดกทางวัฒนธรรม อย่างประมงพื้นบ้าน และภูมิปัญญาการแปรรูปอาหารทะเลที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ มาใช้ในการประกอบ อาชีพ หมู่บ้านแห่งนี้จึงถูกเปลี่ยนชื่อเป็น “บ้านปากน้ำเวสุ” เพื่อให้สอดคล้องกับบริบท เชิงพื้นที่ที่ใช้ทำการ “ทำนาหากิน” และเมื่อก้าวเข้าสู่ยุคแห่งการท าโยนสเตียร์ในปัจจุบัน หมู่บ้านแห่งนี้เป็นที่ รู้จักของผู้คนต่างถิ่นในชื่อ “หมู่บ้านไร้แผ่นดิน” เพื่อให้เป็นเอกลักษณ์ดึงดูดความสนใจให้คนภายนอก มาท่องเที่ยวและสัมผัส บรรยากาศของหมู่บ้านที่ห้อมล้อมไปด้วยน้ำอย่างบ้านไร้แผ่นดิน

ชุมชนบ้านปากน้ำเวสุ หรือชื่อที่รู้จักกันในนาม “หมู่บ้านไร้แผ่นดิน” เป็นชุมชนเก่าแก่ที่มีประวัติ ความเป็นมาอย่างนานกว่า ๑๕๓ ปีโดยคนกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งรกรากในพื้นที่คือกลุ่มชาวจีนที่อพยพเข้ามา ในประเทศไทย พื้นที่ชุมชนจึงมีอัตลักษณ์ของประเพณีวัฒนธรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ สืบทอดมาจาก

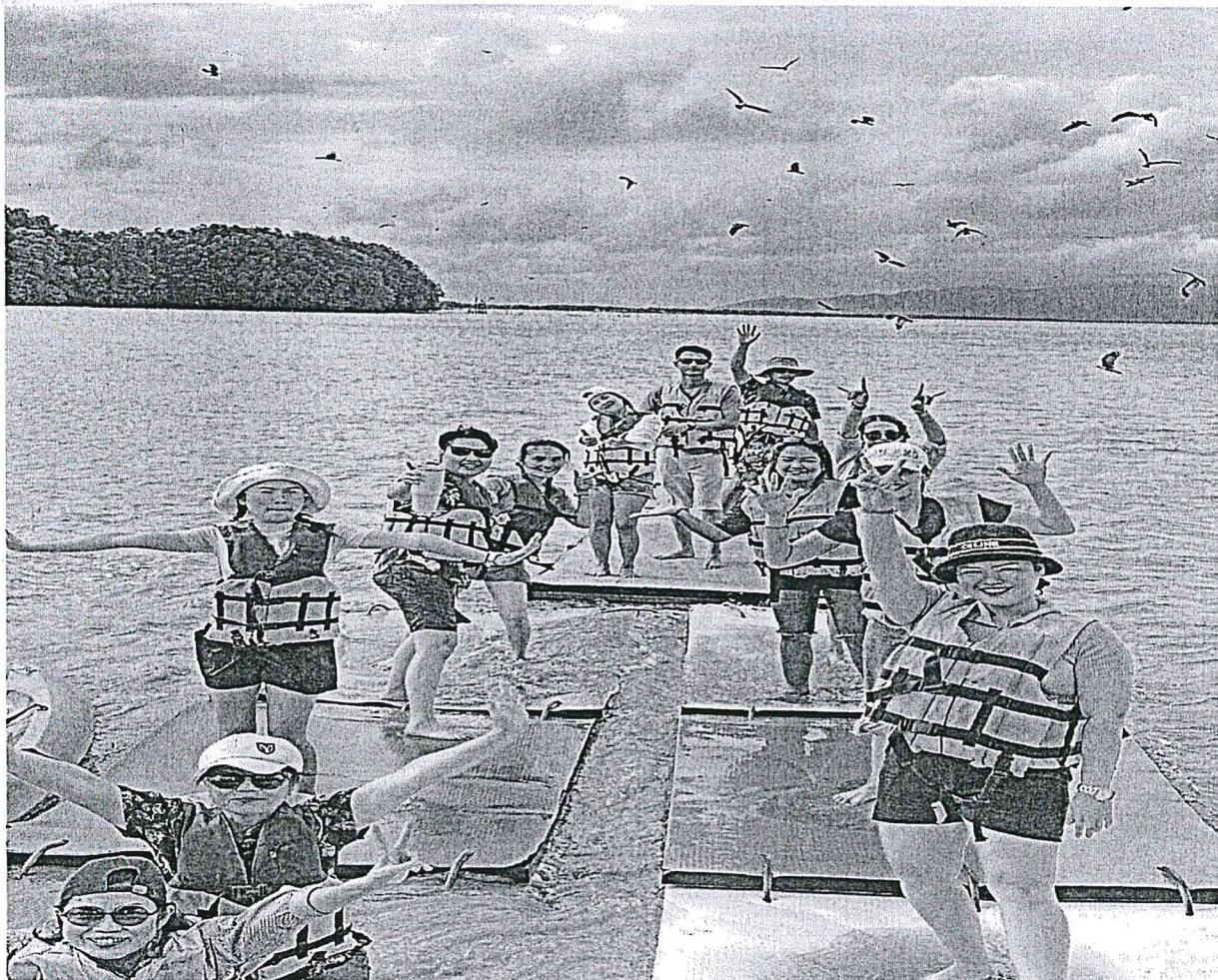
บรรพบุรุษชาวประมง นอกร้านพื้นที่ดังกล่าวยังสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้ในการหล่อ เลี้ยงชีวิต และประกอบอาชีพมาอย่างยาวนาน ด้วยปัจจัยด้านทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ภูมิทัศน์ที่สวยงามและ เสน่ห์แห่งวิถีชีวิตชุมชน ชาวบ้านในพื้นที่จึงเกิดความคิดสร้างทำโยมสเตย์ขึ้นในช่วงปีพ.ศ ๒๕๔๖ โดยแรกเริ่ม มีเพียง ๕ หลังเท่านั้น ในภายหลังการเกิดขึ้นของโยมสเตย์ใหม่ๆ ได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างก้าว กระโดด โดยเพิ่มมาก ขึ้นถึง ๑๖ โยมสเตย์ในเวลาเพียง ๕ ปีส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อชุมชนในหลากหลายมิติซึ่งช่วยกระดับ ชุมชนธรรมชาติ (ที่ไม่ธรรมชาติ) ให้กลับเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่สำคัญของจังหวัดลันนาบูรี การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของ “หมู่บ้านไร้แผ่นดิน”

(๑) ด้านสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม อาทิ การเปลี่ยน รูปแบบ ของโครงสร้างทางสังคม พฤติกรรมทางสังคม ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ทั้งในทางบวกและ ทางลบ นอกจากนี้ยังทำให้มีสิ่งใหม่เกิดขึ้นหรือเพิ่มขึ้น และสิ่งที่มีอยู่เดิมสูญหายหรือถูกทำลายไป การเปลี่ยนแปลงในทางที่มีสิ่งใหม่หรือเพิ่มขึ้นที่เห็นชัด ได้แก่ วัตถุสิ่งของและเทคโนโลยีการ รวมไปถึงจำนวน ประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การขยายตัวของเมือง การสื่อสารและการคมนาคมที่รวดเร็วและสะดวก ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม เป็นต้น

(๒) ด้านเศรษฐกิจ เป็นการเปลี่ยนแปลงในแนวทางที่ประชาชนมีรายได้เฉลี่ยต่อ หัวเพิ่มมากขึ้น มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ซับซ้อนมากขึ้น การก่อตัวของอุตสาหกรรมด้านต่างๆ เข้ามา แทนที่การ ทำการเกษตรหรือประกอบอาชีพแบบเก่า ประชาชนมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ใกล้เคียงกัน และได้รับ การศึกษาที่ทั่วถึง อันมีสาเหตุมาจากด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนและการเงินภายในได้ ประโยชน์ร่วมกันของครอบครัวร่วมมือและข้อตกลง ทางการค้าหลายฝ่าย

(๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยเบื้องต้นในการ ก าหนด รูปแบบวิถีการ ดำเนินชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าในด้านการตั้งถิ่นฐาน ด้านลักษณะของที่อยู่อาศัย ด้านการ ประกอบอาชีพ เป็นต้น สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติจะสามารถ ก าหนดความเป็นอยู่ของมนุษย์ได้มากหรือ น้อยขึ้นอยู่กับ ความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์เอง หากมนุษย์มีความเจริญก้าวหน้ามาก มนุษย์ย่อมต้องอยู่ ภายในได้อย่างดีมาก ดังนั้น มนุษย์จึงต้องพึงพึงธรรมชาติหากมีการเปลี่ยนแปลงไปในด้านลบก็ จะส่งผลเสียต่อชีวิต มนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

(๔) ด้านวัฒนธรรม วัฒนธรรมย่อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นชน ชาติใดเนื่อง จากปัญหาที่มนุษย์ประสบอยู่ในสังคมและความต้องการที่จะปรับปรุงวิถีชีวิตของตนเอง และ ครอบครัวให้มี สภาพดีขึ้นกว่าเดิม จะเห็นว่าวัฒนธรรมกับสังคมต้องไปด้วยกันเสมอ โดยเฉพาะในระบบ ความสัมพันธ์ของ มนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม สิ่งเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างของสังคมด้วย เช่น การรับเอาแบบอย่าง ความเป็นอยู่ในเรื่องอาหารการกิน การแต่งกาย การพักผ่อนหย่อนใจ ฯลฯ โดยสิ่ง เหล่านี้ไม่ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงทางสังคม แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมมีผลกระทบให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงใน ระบบความสัมพันธ์ของบุคคลแต่ต่างไปจากที่เคยเป็นอยู่มาแต่เดิม เช่น แต่เดิม ความสัมพันธ์เป็นแบบใกล้ชิด อย่างการลงแขกทางการเกษตร แต่เมื่อมีเทคโนโลยีเข้ามา ความสัมพันธ์ ของคนในสังคมก็น้อยลง ในอดีตสร้างบ้านเหมาะสมกับลักษณะภูมิประเทศ ต่อมามาเลียนแบบตะวันตกเมื่อ อาณาจักรก็ต้องพึ่ง เครื่องปั้บอากาศ

ความเป็นชุมชนจะสามารถปรากฏขึ้นมาได้ต่อเมื่อสมาชิกของคนในชุมชน ได้แสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์ คุณค่าและความสัมพันธ์ของผู้คนที่อยู่ร่วมกันในชุมชน ซึ่งแสดงให้เห็นถึง ความกลมเกลียว รักใคร 'ผูกพันระหว่างผู้คนในชุมชนและแสดงให้เห็นถึงการด ารงอยู่ภายใต้วัฒนธรรม จารีต ประเพณี ะเบียบปฏิบัติ และกลไกทางเทคโนโลยีการสื่อสารเดียวกัน ความเป็นชุมชนจะปรากฏ ชัดเจนมากขึ้นเมื่อกลุ่มคนที่มีความผูกพันได้ร่วมสร้างสรรค์จารีต ประเพณี กระบวนการเรียนรู้ ชุดความรู้ และวิธีคิดที่มีความเหมาะสมกับ การดำรงอยู่ ในชุมชน ซึ่งจะเป็นการสร้างสิทธิและอำนาจ อุดมการณ์ กระบวนการจัดการและคุณค่า ทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อการด ารงอยู่ของชุมชนของตน ความเป็นชุมชนจึงมีความสำคัญมากต่อการสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับความ เป็นไปของชุมชนและปัจเจกบุคคลในชุมชน เนื่องจากความเป็นชุมชนให้อำนาจและ ส่งเสริมให้เกิดคุณค่า ทุนทางสังคม สิทธิและ/o งานในการจัดการกระบวนการเรียนรู้และการปรับตัว ซึ่งเกิดขึ้นอย่างมีพลวัต (Dynamic) จากสมาชิกในชุมชนที่มีการเคลื่อนไหวและปรับตัวเพื่อให้เหมาะสม กับสถานการณ์อยู่ ตลอดเวลา จึงทำให้เกิดการจัดการกับความสัมพันธ์กับผู้คนที่เข้ามาสู่ชุมชนทั้งในแนวตั้ง และแนวราบ ซึ่งเป็นการสร้างพื้นที่' หรือหน่วยแห่งความสัมพันธ์กับผู้อื่น นอกจากนี้ความเป็นชุมชน ยังทำให้เกิดการสร้างสรรค์ทุนทางสังคม ภูมิปัญญาและการสร้างนวัตกรรมขึ้นมาตอบสนองความต้องการ และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบันอีกด้วย

วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๓๐ น. ณ เทศบาลเมืองท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
“ศึกษาดูงานการบริหารจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม”

ท่าช้าง เป็นเทศบาลเมือง ซึ่งอาณาเขตครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของหมู่ที่ ๓, ๔, ๙ และบางส่วนของหมู่ที่ ๒, ๕, ๘ ของตำบลท่าช้าง ในอำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี อู่บริเวณทิศเหนือ ของเขตเทศบาลเมืองจันทบุรี เดิมมีฐานะเป็นสุขาภิบาลท่าช้าง ซึ่งตั้งขึ้นในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๐ ซึ่งเป็น สุขาภิบาลแห่งที่ห้าของอำเภอเมืองจันทบุรี ต่อมาได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลใน พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วยผลของ กฎหมาย จังยกรฐานะขึ้นเป็นเทศบาลเมืองใน พ.ศ. ๒๕๕๐ ปัจจุบันมีประชากร ๑๓,๘๕๑ คน และมีเขตเดือกตั้ง ทั้งหมด ๓ เขต

พื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองท่าช้าง สมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินได้ยกทัพหารมาพักที่บริเวณ สะพานหลังค่ายตากสินไกลับบริเวณป่าช้าฝีแขก หมู่ ๖ ตำบลท่าช้างในปัจจุบัน ซึ่งสมัยก่อนกองทัพของสมเด็จ พระเจ้าตากสิน มีช้างใช้ในการรบจำนวนมาก และได้นำช้างมาอบกับบริเวณสะพานดังกล่าว ซึ่งใช้เป็น ท่าอับน้ำของช้างประจำ ดังนั้นต่อมาจึงเรียกชื่อเป็น "ท่าช้าง" เป็นที่มาของชื่อตำบลท่าช้าง

ลักษณะภูมิประเทศ พื้นที่ในเขตเทศบาลนั้นมีลักษณะเป็นเนินเขาอยู่ละ ๒๐ และที่ราบลุ่ม ร้อยละ ๘๐ มีแม่น้ำจันทบุรีไหลผ่านตัวเมืองโดยแม่น้ำมีความยาว ๑๒๐ กิโลเมตร ส่วนที่ไหลผ่านเทศบาลเมือง จันทบุรี มีความยาว ๘ กิโลเมตร และลำคลองมีน้ำไหลตลอดปี พื้นที่ที่เป็นเนินเขาจะเป็นที่ตั้งของสถานที่ ราชการ สำนักงานและโรงเรียน ส่วนใหญ่พื้นที่ราบลุ่มนั้นจะเป็นที่อยู่อาศัย ทำการค้า ตลาด ธนาคารและ สถานเริงรมย์ต่างๆ ซึ่งจัด เป็นย่านการค้าที่มีชุมชนหนาแน่น นอกจากนั้นเป็นสวนสาธารณะและอ่างเก็บน้ำ

ลักษณะภูมิอากาศ เทศบาลเมืองจันทบุรี อยู่ในเขตจังหวัดจันทบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดภาคตะวันออกของประเทศไทย มีพื้นที่อยู่ติดกับอ่าวไทย ฝั่งตะวันออกมีรสมหานครและจังหวัดติดกัน เช่น จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา ตราด สงขลา และพัทลุง เป็นต้น ทางใต้ติดกับประเทศมาเลเซีย ทางตะวันตกติดกับจังหวัดสระบุรี ทางเหนือติดกับจังหวัดเชียงใหม่ ทางตะวันออกเฉียงเหนือติดกับจังหวัดอุดรธานี จังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย และจังหวัดอุบลราชธานี ทางตะวันตกติดกับจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี ทางใต้ติดกับจังหวัดชุมพร จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา

เขตการปกครอง เทศบาลเมืองจันทบุรีตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี เส้นรุ้งที่ ๑๒.๖๐๔๕๒๗๗ องศาเหนือ เส้นแบ่งที่ ๑๐๒.๑๐๓๗๕๐ องศาตะวันออก โดยครอบคลุมพื้นที่ ๒ ตำบล คือตำบลตลาด และตำบลวัดใหม่ มีพื้นที่ ๑๐.๒๕ ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยชุมชนย่อย จำนวน ๑๗ ชุมชน โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้ ทิศเหนือติดต่อกับตำบลท่าช้าง ทิศตะวันออกติดต่อกับตำบลจันทบุรี ทิศใต้ติดต่อกับตำบลเกาะขาว ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลบางกะจะ

การคมนาคมขนส่ง เทศบาลเมืองจันทบุรี มีสถานีขนส่งผู้โดยสารประจำจังหวัดจันทบุรี ที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลฯ จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่ ถนนสุกุมพิเดช ต.วัดใหม่ อ.เมือง จ.จันทบุรี ซึ่งมีรถโดยสารประจำทางที่อำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ที่ต้องการเดินทางไปยังจังหวัดต่างๆได้โดยสะดวก

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองท่าช้าง

เทศบาลเมืองท่าช้าง มีนโยบายให้ความสำคัญในการจัดการขยะ โดยใช้แนวทางในการจัดการ ขยะด้วยหลัก ๓Rs ดังนี้ การจัดการ “ของเสีย” ตามหลัก ๓Rs หมายถึง การจัดการของเสียที่ให้ความสำคัญ ในการลดการเกิดของเสียให้เหลือน้อยที่สุดเป็นลำดับแรก โดยมุ่งเน้นการใช้วัตถุดิบหรือทรัพยากรการผลิต อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อมามุ่งเน้นการเสียแล้วต้องพยายามหาแนวทางในการนำกลับไปใช้ซ้ำ หรือใช้ใหม่ให้มากที่สุด โดยพิจารณาถึงศักยภาพการใช้ประโยชน์ของของเสียแต่ละประเภทและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เหลือของเสียที่จะต้องบำบัด หรือกำจัดในปริมาณน้อยที่สุด โดยเลือกใช้วิธีการกำจัดของเสียเป็นวิธีสุดท้าย

R : Reduce คือ การลดการใช้ การบริโภคทรัพยากรที่ไม่จำเป็นลง ลดการก่อให้เกิดขยะ เช่น ปิดไฟทุกครั้งที่ไม่ใช้งานหรือเปิดเฉพาะจุดที่ใช้งาน ปิดคอมพิวเตอร์และเครื่องปรับอากาศเมื่อไม่ใช้เป็นเวลานานๆ ถอดปลั๊กของเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น กระติกน้ำร้อนออกเมื่อไม่ได้ใช้งาน เมื่อต้องการเดินทางไกลๆ ก็ควรใช้วิธีจักรยานแทนรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ หรือนั่งรถโดยสารแทนขับรถยนต์ไปเอง หลีกเลี่ยงการเลือกซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้บรรจุภัณฑ์ห่อหุ้มหลายชั้น หลีกเลี่ยงการซื้อสินค้านิดໃใช้ครั้งเดียว หรือผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานต่ำ ไม่สนับสนุนร้านค้าที่กักเก็บและจำหน่ายสินค้าที่ใช้บรรจุภัณฑ์ฟุ่มเฟือย และไม่มีระบบเรียกคืนบรรจุภัณฑ์ใช้แล้ว กรณีการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ประจำบ้านที่ใช้เป็นประจำ เช่น สบู่ ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน ให้เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีขนาดบรรจุใหญ่กว่า เนื่องจากใช้บรรจุภัณฑ์น้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ ลดหรืองดการบริโภคที่ฟุ่มเฟือย โดยเลือกใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับความต้อง เลือกซื้อสินค้าหรือใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีระบบมัดจำ คืนเงิน เช่น ขวดเครื่องดื่มประเภทต่างๆ เลือกซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้ หรือมีส่วนประกอบของวัสดุรีไซเคิล เช่น ถุงช้อปปิ้ง โปสการ์ดเลือกซื้อสินค้าห้องน้ำหรือผลิตภัณฑ์ที่ผู้ผลิตเรียกคืนหากบรรจุภัณฑ์หลังการบริโภคของประชาชน

R : Reuse คือ การใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุด โดยการนำสิ่งของเครื่องใช้มาใช้ซ้ำ เช่น การนำชุดทำงานเก่าที่ยังอยู่ในสภาพดีมาใส่เล่นหรือส่งอนุญาต์บ้านหรือแม้กระทั่งการนำไปบริจาค แทนที่จะทิ้งไปโดยเปล่าประโยชน์ การนำกระดาษรายงานที่เขียนแล้วทิ้งหน้ามาใช้หน้าที่เหลือ หรืออาจนำมาทำเป็นกระดาษโน้ต เพื่อช่วยลดปริมาณการตัดต้นไม้ได้เป็นจำนวนมาก การนำขวดแก้วมาใส่น้ำรับประทานหรือนำมา

ประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ต่างๆ เช่น แจกันดอกไม้หรือที่ใส่ดินสอ เลือกซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมาให้ใช้ได้มากกว่าหนึ่งครั้ง บำรุงรักษาเครื่องใช้อุปกรณ์ต่างๆ ให้สามารถนำกลับมาใช้งานได้คงทนและยานานมากขึ้น นำบรรจุภัณฑ์และวัสดุเหลือใช้อีกกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น การใช้ถุงพลาสติกช้ำ ถุงผ้า ถุงกระดาษ และกล่องกระดาษ เป็นต้น

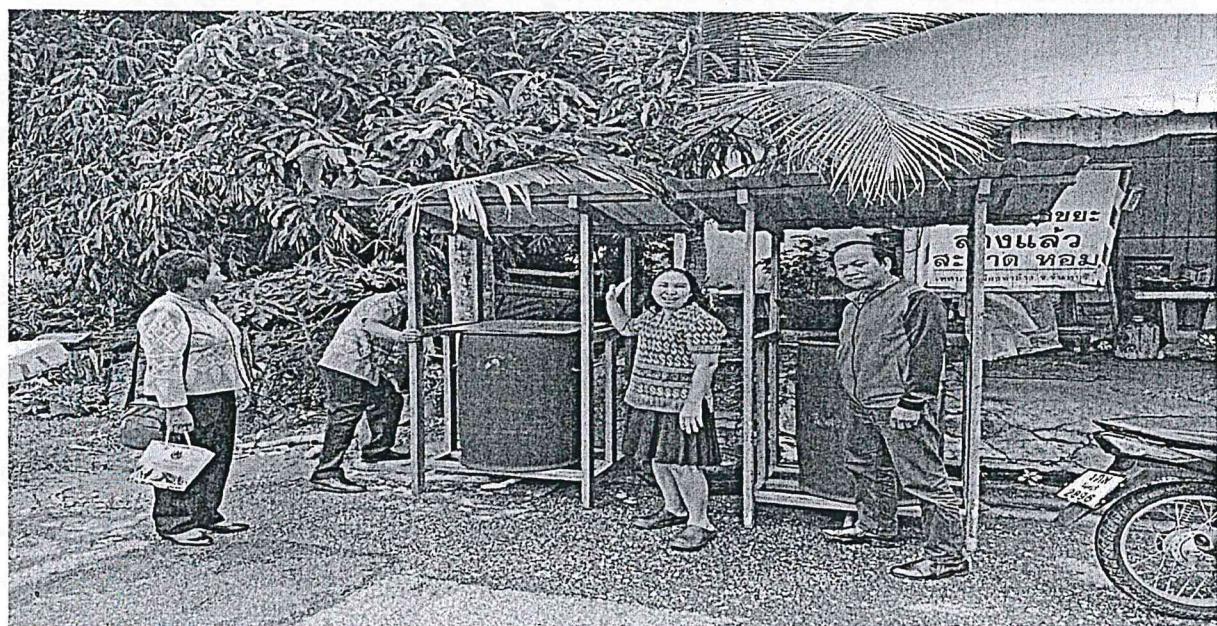
R : Recycle คือ การนำสิ่งของที่ใช้ประโยชน์ในรูปแบบเดิมไม่ได้แล้ว หรือเรียกอีกอย่างว่า เป็นขยะ โดยนำไปจัดการด้วยกระบวนการต่างๆ แล้วแปรรูปมาเป็นสิ่งใหม่ จากนั้นก็นำมาใช้ใหม่อีกรอบ เช่น เศษกระดาษสามารถนำไปรีไซเคิลกลับมาเป็นกล่องหรือถุงกระดาษ การนำแก้วหรือพลาสติกมาหยอดใช้ใหม่ เป็นการชนะสิ่งของ หรือเครื่องใช้อีก ฝากระปองน้ำอัดลมก็สามารถนำหยอดใช้ใหม่ นำขวดพลาสติก PET นำหยอดเป็นเม็ดพลาสติก ตีเป็นเส้นใยนำมาผลิตพรอม หรือเสื้อ นำเศษอลูมิเนียมมาหยอดขึ้นรูปเป็นแผ่น นำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม รวมทั้งกระปองอลูมิเนียม

ดังนั้น การแยกขยะรีไซเคิลแต่ละประเภท ได้แก่ ขวด แก้ว พลาสติก โลหะ อโลหะ เพื่อให้ง่ายต่อการนำกลับไปรีไซเคิล โดยนำไปขาย บริจาค นำเข้าธนาคารขยะ กิจกรรมขยะแลกไช เพื่อเข้าสู่ วงจรของการนำกลับมาใช้ซ้ำหรือการรีไซเคิล

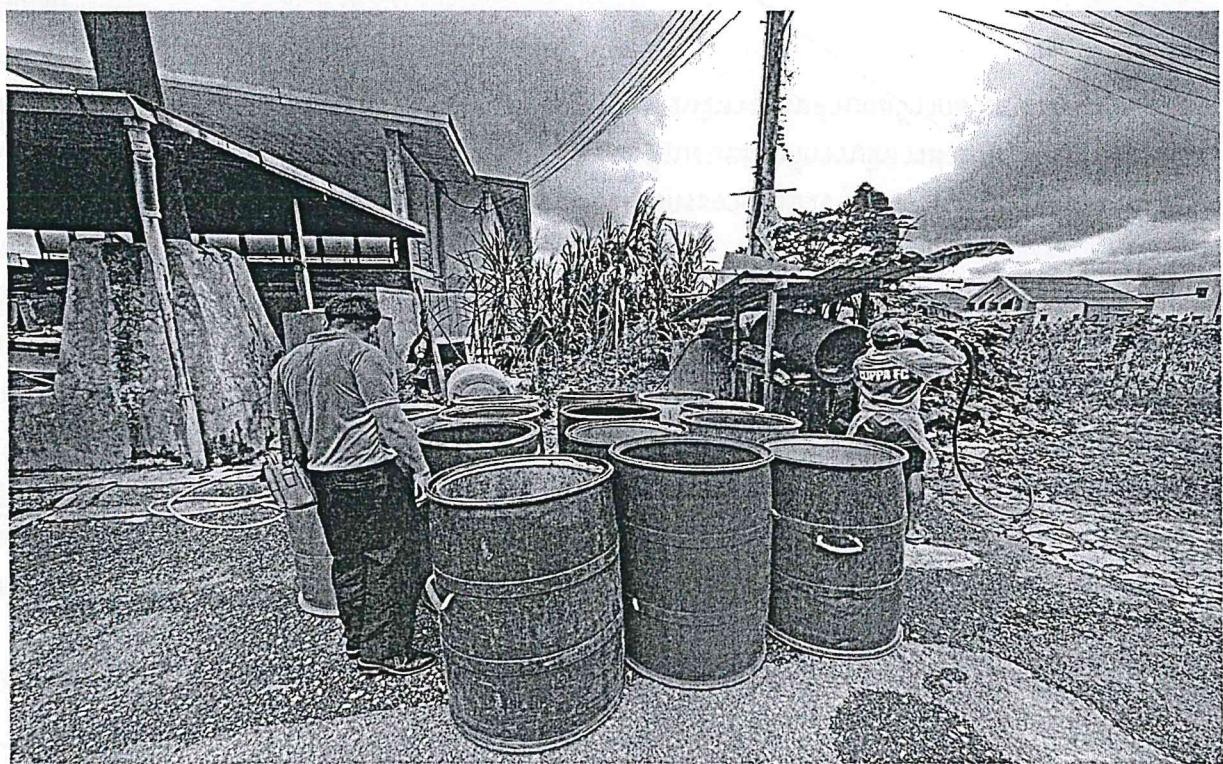
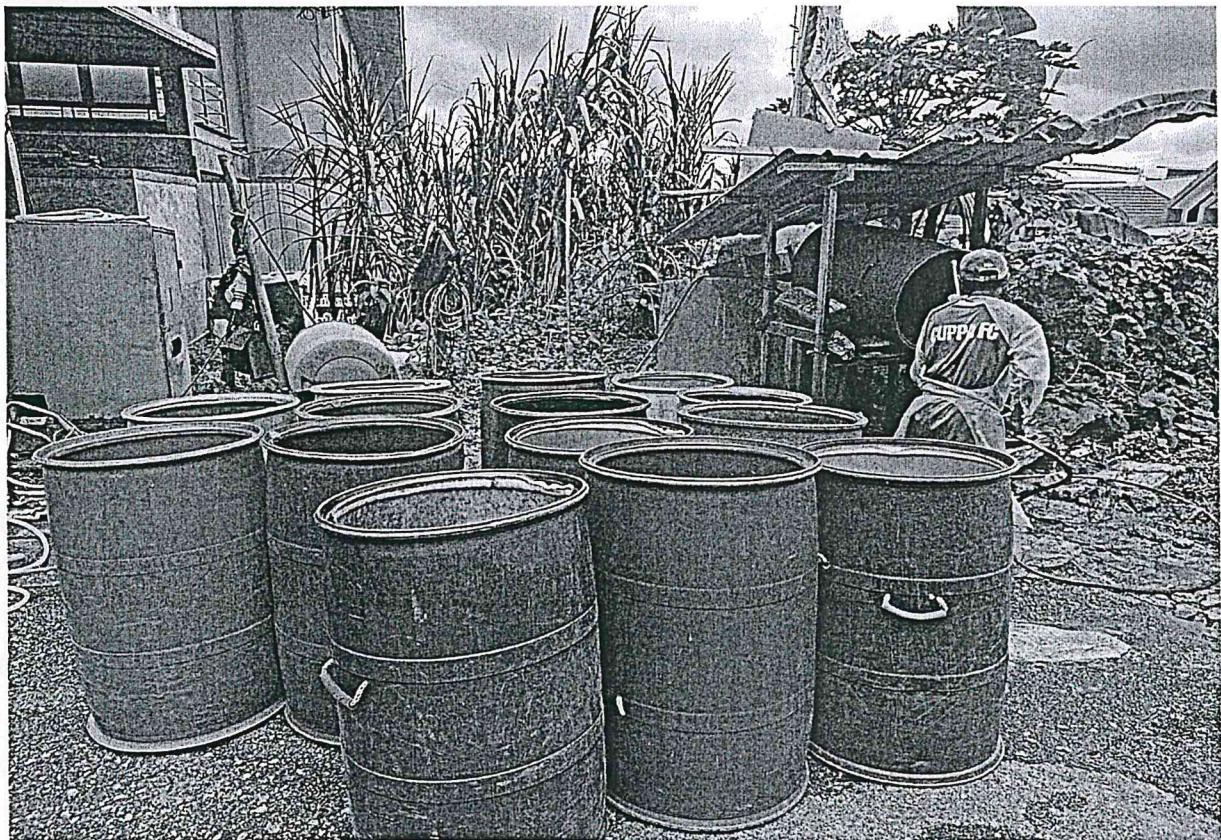
การดำเนินการจัดการขยะแบ่งเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

๑. ขยะต้นทาง คือ ขยะ ณ แหล่งกำเนิด เช่น ครัวเรือน ชุมชน ที่สาธารณะ สถานที่ราชการ สถานประกอบการ ควรมีการลดปริมาณขยะมูลฝอยและมีการคัดแยกขยะมูลฝอย
๒. ขยะกลางทาง คือ ขยะที่อยู่ในระหว่างการเก็บขยะ ต้องเก็บขอนอย่างมีประสิทธิภาพ
๓. ขยะปลายทาง คือ ขยะ ณ แหล่งกำจัด ต้องมีการจัดการที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและ มีประสิทธิภาพ

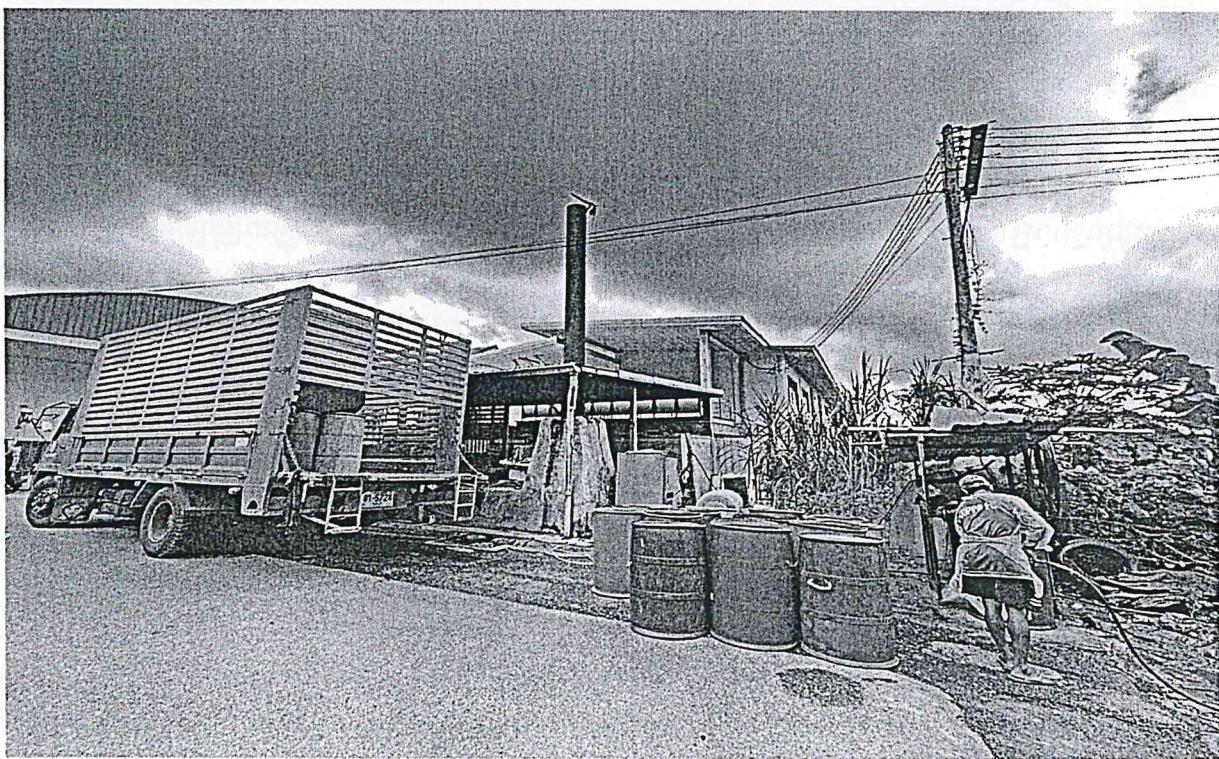
การบริหารจัดการขยะมูลฝอยต้องแต่ต้นทางถึงแหล่งกำจัด ของเทศบาลเมืองท่าช้าง เริ่มกันมานาน มีการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะ รณรงค์การจัดเก็บขยะเพื่อนำมา รีไซเคิลใหม่ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้ทราบกู้รู้ถึงปัญหาและภัยขยะที่จะเกิดขึ้นในชุมชน การจัดเก็บขยะ แยกขยะ ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ มีการจัดทำถังขยะสะอาดจัดเก็บทุกวัน และจัดล้างถังขยะ ค่าว่าเก็บให้แห้งก่อนนำกลับไปใช้ใหม่ ถังขยะในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองท่าช้างมีฝาปิดมิดชิด และมีการจัดทำ เพิงพักถังขยะเพื่อป้องกันน้ำฝนตกลงไปในถังขยะ เพื่อสะดวกในการจัดเก็บขยะและสัมผัสขยะให้น้อยที่สุดของ พนักงานเก็บขยะ เป็นต้น

การเก็บล้างถังขยะของเทศบาลเมืองท่าช้าง

ถังขยะมีเพิงพัก มีฝาปิดมีดูด และสามารถยกถังได้โดยสัมผัสถังขยะน้อยที่สุด

สินค้าและผลิตภัณฑ์ OTOP ของชุมชนชาวท่าช้าง จ.จันทบุรี

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกอบรม

การฝึกอบรมและศึกษาดูงานในครั้งนี้ ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ได้รับความรู้ เกิดความสามัคคีระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรมและศึกษาดูงานฯ ทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายสมาชิกสภा ฝ่ายปกครอง(ผู้ใหญ่บ้าน) เจ้าหน้าที่อสม. ทำให้เกิดวิสัยทัคค์ ได้รับความรู้ด้านการส่งเสริม การท่องเที่ยว การจัดการชุมชน และความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นประโยชน์ต่อตนเองและองค์กรในการปฏิบัติหน้าที่และการบริหารงานพัฒนาตำบลสร้างก่อร่วมกันในรูปแบบบูรณาการ ต่อไป

รายงานผลการสำรวจความพึงพอใจผู้เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖

โดยมีวัตถุประสงค์ของการสำรวจ เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมตามโครงการ ในการสำรวจความพึงพอใจในครั้งนี้ กลุ่มประชากรที่ประเมิน คือผู้บริหารท้องถิ่น พนักงานส่วนตำบล ครูผู้ดูแลเด็ก ลูกจ้างและพนักงานจ้าง ผู้นำชุมชน(ผู้ใหญ่บ้าน/อสม.) โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๕๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินที่ใช้คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แบบสอบถาม สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อขึ้น เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ มีทั้งหมด ๒ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจในการทัศนศึกษาดูงาน ชั่วโมง ๕ ระดับ โดยแต่ละระดับมี

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ

มีความหมาย ดังนี้

๕ หมายถึงพอใจมากที่สุด

๔ หมายถึงพอใจมาก

๓ หมายถึงพอใจปานกลาง

๒ หมายถึงพอใจน้อย

๑ หมายถึงพอใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ ๑ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
๑. เพศ		
ชาย	๒๕	๕๐%
หญิง	๒๕	๕๐%
๒. ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร/สมาชิกสภाฯ	๑๓	๒๖%
พนักงานส่วนตำบล/พนักงานจ้าง	๒๘	๕๖%
อื่นๆ	๙	๑๘%

จากตารางที่ ๑ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด ๕๐ คน เป็นเพศชาย ๒๕ คน เพศหญิง ๒๕ คน แยกเป็นผู้บริหาร/สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ ๒๖% พนักงานส่วนตำบล/พนักงานจ้าง ร้อยละ ๕๖% และอื่นๆ ร้อยละ ๑๘%.

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจในการทัศนศึกษาดูงาน

ตารางที่ ๒ สรุปผลค่าร้อยละ ของความพึงพอใจในการทัศนศึกษาดูงาน

สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างก่อ

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	รวม
ด้านวิทยากร						
๑. ความรอบรู้ในเนื้อหาวิชา	๘๘.๗๕	๑๐.๐	๑.๒๕	-	-	๑๐๐
๒. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย	๘๓.๕๐	๑๖.๕๐	-	-	-	๑๐๐
๓. การถ่ายทอดเนื้อหาวิชาเป็นที่น่าสนใจ	๘๘.๗๕	๑๒.๒๕	-	-	-	๑๐๐
๔. ความครบถ้วนของเนื้อหาในกระบวนการ	๘๒.๕๐	๑๑.๕๐	๖.๐	-	-	๑๐๐
๕. การใช้เวลาตรงตามที่กำหนด	๗๒.๕๐	๒๕.๕๐	๒.๐	-	-	๑๐๐
๖. การตอบข้อข้อถาม	๗๕.๐	๑๓.๗๕	๑.๒๕	-	-	๑๐๐
ด้านสถานที่/ระยะเวลา/อาหาร/พาหนะ						
๑. สถานที่อบรม ที่พัก สะอาด และมีความเหมาะสม	๙๒.๐	๑๔.๐	-	-	-	๑๐๐
๒. ความพร้อมของอุปกรณ์ เสตท์ศูนย์บกรณ์	๙๕.๕	๑๐.๕	๔.๐	-	-	๑๐๐
๓. ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม	๑๙.๗๕	๖๑.๒๕	๒๐.๐	-	-	๑๐๐
๔. อาหารมีความเหมาะสม เพียงพอ	๘๙.๗๕	๑๐.๒๕	-	-	-	๑๐๐
๕. การให้บริการพาหนะเดินทาง	๗๐.๐	๒๕.๕๐	๔.๕๐	-	-	๑๐๐
ด้านความรู้ความเข้าใจ						
๑. ความรู้ ความเข้าใจเรื่องนี้ ก่อนการอบรม	๘๔.๕๐	๑๓.๐	๒.๕๐	-	-	๑๐๐
๒. ความรู้ ความเข้าใจเรื่องนี้ หลังการอบรม	๗๕.๕๐	๒๐.๒๕	๔.๗๕	-	-	๑๐๐
ด้านการนำความรู้ไปใช้						
๑. มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้	๒๗.๐	๖๕.๕๐	๗.๕๐	-	-	๑๐๐
๒. สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่ และถ่ายทอดได้	๒๓.๐	๖๘.๒๕	๔.๗๕	-	-	๑๐๐

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ

๓.๑ สิ่งที่ท่านพอยในการฝึกอบรมครั้งนี้

- จะนำเอาไปปรับใช้ที่บ้าน
- การอบรมดีมาก
- เนื้อหา ความรู้ทั้ง ๒ แห่ง ดีมาก
- จะนำไปใช้ในหมู่บ้าน
- ขอบสถานที่ ศูนย์กสิกรรมธรรมชาติสองสิ่งที่สุด สอดคล้องตอบข้อสงสัย
- สถานที่ดูงานมีความรู้น่าสนใจมาก
- ได้รับความรู้เรื่องต่างๆ เพิ่มขึ้น
- ได้ความรู้เพิ่ม และนำไปต่อยอดได้

๓.๒ สิ่งที่ควรเสนอแนะ เพื่อนำไปพัฒนาการฝึกอบรมในโอกาสต่อไป

- ควรส่งมาปฏิบัติจริง โดยเรียนรู้และลองทำจริง ซึ่งจะทำให้เข้าใจมากขึ้น
- นอบนบนรมนามากเกินไป

*****